

İmmanuel

(27.12.2020)

Tanrı'nın Oğlu, Rabbimiz İsa Mesih'in bir başka ismi de İmmanuel'dir. Beytlehem'de doğduğu günden beri taşıdığı bu ismini, Noel Bayramını kutladığımız bu günlerde de sıkça duymaktayız. İmmanuel ismi ilk kez, Yeşaya Peygamber tarafından, Rabbimiz İsa Mesih'in doğumundan sekiz asır önce duyurulmuştu. "... Bundan ötürü Rab'bin kendisi size bir belirti verecek: İşte, kız gebe kalıp bir oğul doğuracak; adını İmmanuel koyacak." (YEŞAYA 7:14) Elçi Matta, Meleğin Yusuf'a söylediği sözlerin ardından Peygamberin bu sözlerini "İşte, kız gebe kalıp bir oğul doğuracak; adını İmmanuel koyacaklar." Şeklinde hatırlatır ve "İmmanuel, Tanrı bizimle demektir." eklemesini yapar. (bkz.Matta 1:23)

Kutsal Kitap'tan ilham alan Kilisemizin ilahi yazarları da, İmmanuel ile ilgili muhteşem ilahiler ve besteler yazmışlardır. Dördüncü makamda yazılan 9. Ode'nin birinci mısrasını mutlaka duymuşunuzdur: "Ey Yeşaya sevinçten coş; bakire kız gebe kalıp bir erkek çocuk doğurdu. Tanrı ve insan olan İmmanuel'i doğurdu..." Bizans döneminden kalma duvar ikonalarında da Rab, İmmanuel olarak adlandırılır. İmmanuel isminin tam anlamı hakkında düşündük mü?

Bilindiği üzere, Adem ile Havva'nın itaatsizliği yüzünden, Tanrı'yla olan ilişkileri zedelendi. Bu ilişkilerin düzelmesi için, Tanrı'nın Oğlu beden alıp yeryüzüne, insan suretinde geldi. Biz, Noel günlerinde, bu gelişi coşkuyla kutluyoruz. Yeşaya peygamber, bu olayı önceden gördü ve duyurdu. Tanrı'nın, aralarında bulunduğunu, onlarla birlikte; insan suretinde yaşadığını gördükleri zaman, ona İmmanuel diyecekler. İmmanuel, Tanrı bizimle demektir...

İlk düşünüş nedeniyle Tanrı'dan uzaklaşan insanlar, ilk kez Tanrı'nın sesini duydular. Onunla konuştular. Onu gördüler ve ona dokundular. İsa Mesih; yani İmmanuel sayesinde, Üç ve Bir olan Tanrıyla birleştiler. İnsanların, Yaratandan ayrı düştüğü uzun ve üzüntülü dönem sona erdi. Sevinci, ölümsüzlüğü ve sonsuz hayatı içeren yeni bir durum oluştu.

Bu hiç kolay olmadı... İlahi yazarının haykırdığı gibi; "Tuhaf ve tamamen yüce bir sırta bakıyorum: Gök – mağara; Kerubimsel taht – Bakire; Hayvan yemliği – Mesih'in yatırıldığı yer; şarkılarla ululadığımız, sınırlandırılmayacak Tanrı...Ulula ey ruhum, ten alıp Bakireden doğan Tanrı'yı..." Tanrı, insan aklının alamayacağı ölçüde, kendini alçaltmakla kalmadı. İmmanuel daha bebekken, Herodes tarafından, öldürülüyordu neredeyse... Mısır'a sürgün olmak zorunda kaldı...İnsanı, günahın esaretinden kurtarmak ve yüceltmek için, kendi isteğiyle korkunç cefalara maruz kaldı... Bütün bunları sevgisinden yaptı. Yüce sevgisinden... Çünkü Rab; "Hiç kimsede, insanın, dostları uğruna canını vermesinden daha büyük bir sevgi yoktur." demiştir. (Yuhanna 15:13)

Burada, kendimize sormamız gereken soru şu: İmmanuel bizi bu kadar çok seviyor ve bizimle sürekli temasta olmak istiyorken, biz nasıl karşılık veriyoruz?

Bazı insanlar, dua ederek ya da Kiliseye giderek; Mesih'e karşı görevlerini yerine getirdiklerini, hatta bu nedenle Tanrı'nın, onlara "borçlu" olduğunu düşünürler. Bir sıkıntı yaşarlarsa, Tanrı'dan şikayetçi bile olurlar... Tanrı'nın, hiçbir şeye ve hiç kimseye ihtiyacı olmadığını; Onda hiç bir eksiklik bulunmadığını anlayamazlar... 1.Yuhanna,4:8'de denildiği gibi "Sevmeyen kişi Tanrı'yı tanımaz. Çünkü Tanrı sevgidir."

Tanrı, sevgi olduğuna göre; onun yaptığı ve bizden istediği her şey, iyiliğimiz içindir. "İyiliklerin hazinesi" İmmanuel, kendisiyle temasta olmamızı; çünkü İhtiyacımız olan her şeyi, her nimeti ondan almamızı istiyor... Nitekim O'nunla ilişkimiz, sevgi ilişkisi olsun ister. O, bize; "Artık size kul demiyorum. Çünkü kul efendisinin ne yaptığını bilmez. Size dost dedim. Çünkü Babam'dan bütün işittiklerimi size bildirdim." demiştir. (YUHANNA 15:15)

Birbirini seven kişiler hep bir arada olmak ister. Aralarındaki ilişki, öyle mutlu eder ki onları; uzaklaşmak, ayrılmak istemezler hiç... Biz de, İmmanuel ile, böyle bir ilişki içinde olmalı ve ona, böyle bir sevgi hissetmeliyiz. Peygamber Yerehya'nın dediği gibi, içinde ilahi aşkı hisseden kişi Rabbin yolunu izlemekten yorulmaz. (bkz Yerehya 17:16) İman ikrarcısı Maksimos'un, "Sevgi hakkında 400 bölüm" adlı eserinin 4. Cildinde, "Tanrı için hissedilen sevgi, akla 'kanat' taktırır" der. Öyle ki insan, Tanrı ile birlikte olmak için her şeyi dener...

Sevgili kardeşlerim; herkes tarafından terk edilesem de, İmmanuel ile irtibattaysam, yalnızlık hissetmem. İçimi korku kaplamaz. Çünkü "Sevgide korku yoktur. Tersine, yetkin sevgi, korkuyu siler atar." (1.Yuhanna 4:18) Bana verdiği her armağan için, Tanrı'ya şükrederim. Acılarımı, Onun sevgisine emanet ederim... Her şey için, onun takdisi gereklidir. İhtiyaçlarımı gidermek için, elimden geleni yaparım; ama, Onun takdisini de isterim. Zira Rab; "Bensiz hiçbir şey yapamazsınız." demiştir. (Yuhanna 15:5)

Sevgili kardeşlerim; bizim için ve bizimle olmak, bizimle kalmak için yeryüzüne gelmiş olan İmmanuel'e kalbimizi açalım ki, Onunla irtibatta olalım. Her birimiz için gösterdiği ve göstermekte olduğu ölçülemez sevgisinden etkilenelim... Hiç şüphe olmasın ki, İmmanuel ile irtibatta olmanın zevkini yaşarsak, Onun semavi krallığının sevincini de tatmış olacağız. Amin.